

DNy-i felében, egészen magasan, nagyjából a bolygatott lakóház padlószintjével megegyező magasságban, az ívesen felmenő oldalra nyomkodva, *in situ* helyzetben lévő összerokadt fazék darabjait dokumentáltuk. A gödör É-i felében sütökemencét bontottunk ki. A kemence szájától induló hamus, faszenes rétegződést a gödör betöltésében több helyen is megfigyeltük, s ez is azt erősíti, hogy kemence és munkagödörrel van szó, bár előbbi jelentős mélységét nem tudjuk magyarázni.

A feltárt három objektumból nagy mennyiségben kerültek elő lassú korongolt, szemcsés kerámiatöredékek, több darab fenékbélyeggel, befésült hullámvonalköteggel, vagy éppen rádlival díszített. A leletek alapján az objektumok tágabban az Árpád-korra keltezhetőek.

A feltáráson részt vett Kiss László és Vizler Csaba rajzoló, valamint két történészhallgató.

KÖRÖSFŐI ZSOLT

187. Kocsord, Erdőhely

(KÖH 38161)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Á

A Jósa András Múzeum Régészeti Osztályának munkatársai régészeti felügyeletet adtak 2014. június 16.-ától 18.-áig a Mátészalka–Kocsord között tervezett kerékpárút Kocsord község közvetlen határába eső nyomvonalszakaszán.

A helyszíni szemle során, a felszínen is találtunk kerámiát, továbbá a humuszos közben is kerültek elő cseréptöredékek és csontmaradványok is. A felügyeletet az is indokolta, hogy adattári adatok szerint erről a területről 1962-ben már érkezett leletbejelentés, melynek tanúsága szerint itt homokbányászat folyt, s ennek következtében megbolygattak és elpusztítottak egy vélhetően Árpád-kori temetőt. Erről a bejelentésről csak egy kézzel írt lap maradt fenn, és a hely megjelölése, miszerint a Kraszna hídtól mintegy 200 m-re lehetett a temető. A jelenleg földmunkával érintett szakasz éppen erre a részre esett. A humuszos követően 9 régészeti objektum került elő: 2 cölöplyuk, 5 gödör és 2 árok-részlet. Ezek közül 5 objektumban találtunk leletanyagot, melynek alapján a lelőhely az Árpád-korra datálható. Az objektumok mellett megtaláltuk egy jelenleg is működő postai optikai kábel nyomvonalát is. A lelőhely pontos kiterjedését nem tudtuk meghatározni mert a szelvényről D-re fut a Mátészalkát Kocsorddal összekötő főút, É-ra a kukorica és napraforgó borította a terület.

A lelőhely pontosabb, felszíni lehatárolását a betakarítási munkák után lehet majd elvégezni. A régészeti objektumokat feltártuk, a leleteket a Jósa András Múzeumba szállítottuk.

TOMPA GYÖRGY

188. Kondoros, Kecse-sor I-II. (M44 6.)

(MRT 8. k. 6/109. lh., 5298)

(Békés megye) Á, I

Az M44 autópálya Tiszakürt–Kondoros között létesítendő szakaszán, előzetes régészeti dokumentáció készítése során próbafeltárást végeztünk 2014. november 11–17. között, a Kondorostól D-re, a nagyszénási műút két oldalán, az ún. Kecse-sortól közvetlenül É-ra található lelőhely területén. A próbafeltárást célja a korábbi terepbejárás adatok, valamint geofizikai felmérések alapján diagnosztizált lelőhely-kiterjedés pontosítása, valamint intenzitásának vizsgálata. Öt szondaárkot nyitottunk meg, a feltárt terület nagysága elérte az 544 m²-t, melyből 96 m² bizonyult régészeti fedettnak.

A kutatott felületeken a felső termőréteg alatt változó mélységben, az 1–4. szondákban 40–50 cm-en, míg a terület É-i részén, az 5. szondában 70–80 cm mélységben jelentkezett az agyagos altalaj. A régészeti jelenségek közvetlenül a humuszréteg alatt kerültek elő.

A kitűzött és lehumusztolt szondaárkok közül az 1–4. régészeti teljesen negatívnak bizonyult, míg az 5. munkaárkokban településhez köthető objektumok feltárásai jelentkeztek.

A megfigyelt objektumok jelentős részéből időrendi besorolásra alkalmatlan állatsontok kerültek elő, ennek ellenére betöltésük alapján feltételezhetően ezek is régészeti korú jelenségeknek tarthatóak számon. A kerámiaanyag jelentős hányada a szondaárkok É-i végében észlelt épületből, illetve a közvetlen közeléből előkerült, egymásra ázott Árpád-kori kemence, illetve füstölő objektumokból álló komplexumból került elő. Az egymásra ázott objektumok szuperpozíciós helyzetét nem lehetett megfigyelni, illetve a füstölő kürtő teljes feltáráására nem volt lehetőség, mivel jelentős része a szonda területén kívül folytatódott tovább.

A próbafeltárást eredménye alapján megállapítható, hogy a lelőhely kiterjedése É-i irányban tovább bővült.

A feltárást munkatársai: Kovács Sándor, Kulcsár Kornél, Szabados György régésztechnikusok és Molnár Zsolt geodéta.

BENEDEK-BENE ZSUZSANNA

189. Koroncó, Bábota

(KÖH 24266)

(Győr-Moson-Sopron megye) U, R, B, V, Ró, Kö

A nagy kiterjedésű, régóta ismert, kiemelten védett lelőhely Koroncótól ÉNy-ra, a Marcal jobb partja mellett enyhén emelkedő domb oldalán, valamint lapos platóján terül el. Ennek Ny-i részét, a Marcal jobb parti részöblözet árvízi biztonságának megteremtése céljából, a 2+077–2+396 km szelvények között kialakításra kerülő magaspárti út érinti, mely szükségessé tette a terület próbafeltárássának elvégzését.

A Magyar Nemzeti Múzeum Nemzeti Örökségvédelmi Központ által 2014. március 26.–április 16. között, 1126 m² területen végzett próbafeltárást során 8 kutatóárkot húztunk, melyek három sorban, egymással párhuzamosan helyezkedtek el. Ezek mindegyike pozitív eredményt hozott, a vizsgált teljes terület régészeti fedettnak bizonyult.

A területen a humuszréteg rigolozás által erősen bolygatott volt, amelyben a szelvényfalak tanúsága alapján a régészeti jelenségek betöltését többnyire a mai felszíntől mért 50–70 cm-es mélységben lehetett dokumentálni.

A régészeti munkálatok során összesen 125 régészeti korú jelenséget azonosítottunk, amik 100 objektumhoz tartoznak. Ezek próbaárkokba eső részét feltártuk és ledokumentáltuk. A jelenségek – cölöphelyek, gödrök, házak, árkok, tűzhelyek és mély tárolóvermek – jelentős mennyiségű leletanyagot tartalmaztak. A belőlük feltárt leletek túlnyomó többségét kerámiaedények töredékei alkotják, illetve sok állatsont, valamint orsókarika és kevés kőeszköz került elő. Ezek több időszak embereinek megtelepedésére utalnak: a legkorábbiak a középső neolitikumból, majd a késő rézkor, a középső és késő bronzkor, vaskor, a rómaiak és végül a középkor idejéből származnak.

A kis számú középső neolitikus és a kottafejes kultúrához sorolható jelenségek a IV. és a VIII. szondában jelentkeztek.

A próbafeltárást legkiemelkedőbb teleprészlete a késő rézkori badeni kultúra idejéből való. Korábban ilyen korú megtelepe-